

Samme fete ogsaa efter Valgene, da Forslaget selvfølgelig atter blev indbragt paa Grund af, at Samlingen var afbrudt. Dette fete den Gang — her i Salen er det vel ikke fremst, men det er fremst gjentagne Gange i Pressen og ikke modsagt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) — ifølge en udtrykelig Anbefaling fra dette ærede Medlem om at gaa den Vej, det blev motiveret ved, at Forslaget en Gang var forkastet, og at der altsaa ikke var nogen Grund for os til at forkaste det igjen, men at det derimod skulde henvises til Finantsudvalget. Nu siger jeg: Jeg forstaar ikke, hvad der senere kan være indtraadt, der skulde foranledige Thinget til at indtage en forandret Holdning i den Sag, da Situationen er ganske uforandret den samme som dengang. Jeg saa med nogen Forundring, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds allerede i Efteraaret inden Oplosningen havde taget en forandret Stilling og ogsaa dengang hævdede, at man burde behandle midlertidige Finantslove paa anden Maade, end han selv havde foreslaaet i 1887; men der kom ikke nogen nærmere Begrundelse af det. Der kom ganske vist de samme Ord, som vi hørte for lidt siden, og som findes i Tidenden, men der kom ingen nærmere Begrundelse af den forandrede Holdning fra det ærede Medlems Side, og jeg savner endnu i dette Dieblit en Forklaring af, hvad der kunde eller skulde foranledige Thinget til at indtage en anden Holdning overfor dette Forslag, og det saa meget mere, som det, naar jeg ser paa selve denne Dagsorden, der her er foreslaaet, og den Fremgangsmaade, der derved er anbefalet, forekommer mig at være ontrent det mindst Helde, som Thinget kunde vælge, dersom det vil naae det, som der tilsigtes efter Motiverne. Der siges i Dagsordenen, at de Grunde, hvorfor man vil gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen eller altsaa ikke behandle dette Forslag, er dels for Indholdets Skyld og dels for Motiverne. Nu forekommer det mig, at et Lovforslags Indhold ikke godt kan være Motiv for Folke-thinget til at forkaste det ved en Dagsorden. Det forekommer mig at være den allerheldeste Maade at protestere mod Forslagets Indhold paa, og det har Thinget da heller ikke gjort før. Dette Forslag er nemlig i sit Indhold som Forslag betragtet ganske vist uforeneligt med Thingets Bevillingsret eller Thingets konstitutionelle Stilling, men det er ikke værre og ikke bedre end det Forslag til en Finantslov, der forelaa dengang, da Ministeriet i 1885 sprængte Forhandlingen her, netop ved Hjælp af

et lignende, tilsvarende Forslag, og det behandlede Thinget virkelig med stor Grundighed og tilhød endog at forhandle det yderligere med Landstthinget, og hele vor Politikk har senere været bygget paa det, at vi bestemt hævdede, at vi vare villige til at forhandle ethvert Forslag om en midlertidig Finantslov med Landstthinget og Regjeringen. Altsaa forekommer det mig, at det ikke kan være et Motiv til en Forkastelse af et Lovforslag, at dets Indhold er forkasteligt og slet. Tværtimod, det forekommer mig, at der for Thinget er Grund til at bruge det kraftigste Midde til at protestere imod et saadant Indhold, nemlig at sætte et andet Indhold i Stedet. Og det Samme gjælder Motiverne. Der kan jo maasse være Noget i den Betragtning, at man ikke blot skal lægge dette Forslag i et Udvalg, men at det maasse var rigtigt at drage det frem og erstatte det med et nyt Forslag ved at forandre saavel Motiverne som Indholdet. Det ligger jo i Thingets Haand at gøre dette ved sin Behandling af Forslaget og da gjøre Indholdet saaledes, at det utvetydig indeholder en Protest mod de Prætensioner og Dunster, som opstilles fra Regjeringens Side gennem dette Forslag og dets Motiver, og altsaa bestemt hævde haade Retsgylbigheden af Thingets Forkastelse af den provisionariske Lov og Thingets Stilling til sit eget Forslag. Den Vej kunde man gaa, men den Vej, som her er foreslaaet, nemlig simpelthen at forkaste Forslaget, forekommer mig at være en overordentlig lidet begrundet og lidet tilfredsstillende Vej, og jeg indser aldeles ikke, hvad der vindes ved at følge den og endnu mindre kan jeg se, hvad Grund der skulde være til at slaa ind paa den Vej, som vi ikke tidligere have fulgt, naar man tager Hensyn til Motiverne. Thi hvilke ere Motiverne? Motiverne til denne Dagsorden er den her paaberaabte Fremlæggelse af den foreliggende Lov. I Motiverne ligger der altsaa fra deres Side, som ønske denne Sag forkastet ved en Dagsorden, en Tilkjendegivelse af, at Regjeringen ikke respekterer det private Initiativ; det er fuldkommen rigtigt. Der ligger i alle Tilfælde i dette Forslags Fremkomst — selv om man juridisk kunde sige, at det kunde maasse fremkomme, hvad enten det tidligere Forslag var forkastet eller ikke — fra Regjeringens Side en Paastand om, at vor Forkastelse var ugyldig, og at Thinget, for at kunne tilvejebringe en virkelig gyldig Forkastelse, var nødt til at lade det gaa ud over det her foreliggende Forslag, og saa siger Dagsordenen, at for at protestere mod dette skal man netop lade det gaa ud over det her forelagte Lovforslag. Det forekommer mig